

[Øllgaard]

var det ved 2-3-tiden – var mildest talt dramatisk, og det skulle den også være, for da var det danske folk og især folk i grænselandet i oprør, optaget af det spørgsmål; det var vi alle sammen, så det måtte blive dramatisk. Det fandt sin udgang, og jeg tror, det fandt en god udgang. I dag er der ingen dramatiske situationer, og så skal vi også lade være med at stå og lave en dramatisk situation.

Det er selvfølgelig ikke det samme som, at der ingenting er at stå og tale om; som adskillige af os har nævnt, er der selvfølgelig en hel del at tale om løbende, men der er bare ikke basis for, at vi reviderer Danmarks grænselandspolitik; det mener jeg i hvert fald slet ikke der er. Der er nogle mere eller mindre aktuelle sager.

En af de aktuelle sager er for mig at se spørgsmålet om regionalt TV, og jeg har sidet og tænkt både i dag og ved andre lejligheder, når vi taler om radio og TV – eller måske især TV – at vi i for høj grad taler om TV i flæng. Man kunne vel passende dele det op i nogle kategorier: f. eks. en kategori, der hed internationalt dåse-TV i et vist omfang. Jeg tror, det er revnende lige gyldigt, om vi får den type TV ad én kanal eller ad 25 forskellige kanaler.

Så kunne man tale om en kategori, der hed nationalt dansk TV – det skulle der gerne være en kategori der med rette kunne benævnes som, og det mener jeg også der er – og den kategori burde vi gøre os umage med at udbygge.

Endvidere mener jeg, vi bør anstrenge os med at skabe en kategori, der kunne hedde regionalt TV, ud fra et motiv om, at vi f. eks. naturligt i Rangstrupsenderens område prøver, om vi kan hjælpe hinanden med at lave en TV-produktion, som i højere grad kunne gøre mennesker i grænselandet og også mennesker uden for grænselandet klar over, hvad der er det særlige dernede – på godt og ondt for så vidt, men jo da helst og især på godt – sådan at vi kunne styrke vort særpræg derude og bidrage til det, helheden skal med det, som nu måtte være vores særpræg. I den forstand forestiller jeg mig at det godt kunne lade sig gøre. Hvis vi ville træffe de fornødne beslutninger om at frisætte nogle ressourcer, kunne det godt lade sig gøre nu at gå i lag med at lave regionalt TV nede i det område i et vist omfang.

Jeg tror så til gengæld, det er vigtigt, at det er dernede, det foregår, altså at der sidder et hold mennesker dernede, som har et ansvar. Det tror jeg af mange grunde. Fru Ebba Strange anførte den ene grund, nemlig den, at sønderjyder er bedre til at sortere, med andre ord sønderjyder er i besiddelse af en god portion naturlig skepsis, som ville være god at have, hvis man skulle give sig i kast med den slags opgaver. Jeg tror, vi skulle prøve at hjælpe hinanden i retning af at få realiseret nogle tanker af den karakter, som en hel del af os jo alligevel har kredset om.

Nu har hr. Arne Melchior ikke så forfærdelig mange venner i dag. Retfærdigvis skal jeg indrømme, at hr. Arne Melchior var den, som nuancerede sin tale om TV. Hr. Arne Melchior var inde på at snakke om forskellige kategorier af TV. Det synes jeg vi skulle gøre i fremtiden.

Burgdorf (KF):

Foranlediget af hr. Arne Melchiors for mig lidt højstemte tale og angreb på mig skal jeg komme med et par ord. Jeg begriber ikke, hvorfor hr. Arne Melchior skulle hidse sig sådan op, når jeg spagfærdigt spørger, om CD muligvis også havde andre motiver, men jeg skal så forsøge at lade mig overbevise om, at det er idel ædle motiver, hr. Arne Melchior har for at rejse denne forespørgsel. Der er jo et gammelt ord, der siger, at når man slår i en flok hunde, så hyler den, man rammer, og det kan jo være, det er det, der var tilfældet her.

Jeg forstår, J. K. Hansen ikke er enig med mig i min idé med Rømodæmningen og afgifterne dér. Nu leder vi jo med lys og lygte efter at få nogle penge i statskassen, og jeg tænker i denne forbindelse mere på amtskassen i Sønderjylland, for det er jo os, der skal betale det derovre, men jeg forstår, at hr. J. K. Hansen slet ikke har noget syn for det. Så synes jeg, han kommer lidt galt af sted, når han så nævner Silddæmningen. Hvis hr. J. K. Hansen lige vil være venlig et øjeblik at høre efter, synes jeg, at det er det dårligst tænkelige eksempel. Man har bygget en dæmning over til Sild, men man har lagt en jernbane dér, der er fra 1914 eller deromkring. Man skal stable bilerne op på den og betale uhyggelige summer for overhovedet at komme over. Så tilføjer hr. J. K. Hansen me-